
Sentralstimulerende midler ved AD/HD hos voksne

ARTIKKEL

L I E N

Sammendrag

Det har vært mulig å finne fem kontrollerte undersøkelser mht. terapeutisk effekt av metylfenidat (Ritalin) ved oppmerksomhetsdefisit/hyperaktivitetslidelse (AD/HD) hos voksne. Pasientene fikk vekselvis metylfenidat og placebo. I ett arbeid merket alle pasientene på bivirkningene om de fikk metylfenidat eller placebo. Det er derfor usannsynlig at noen av undersøkelsene var blinde. To arbeider er av liten interesse pga. at pasientene sannsynligvis ikke led av AD/HD. Bare i tre undersøkelser kan det antas at pasientene ville ha oppfylt nåværende diagnostiske kriterier for AD/HD. I én undersøkelse var materialet sterkt selektert: 74% var fra sosialgruppe 1 eller 2, og bare 35% av personer med ADHD (DSM-III-R) fikk delta. Bare ett arbeid har en akseptabel (men ikke perfekt) metodikk. Materialet bestod av polikliniske pasienter. I denne undersøkelsen fremkom ingen forskjell mellom metylfenidat og placebo. Pasienter som hadde hatt nytte av metylfenidat, ble fulgt opp i to arbeider. Av i alt 24 som responderte (i to materialer), var det bare fire som fortsatte med metylfenidat ved oppfølging etter 3-12 måneder. Av disse fire led to av narkolepsi og én var stoffmisbruker. Terapeutisk effekt av metylfenidat på AD/HD hos voksne er dermed ikke påvist. De arbeider som foreligger, taler mer mot enn for en effekt.

Publisert: 10. november 1998. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.